

1 Δεκεμβρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Χ΄ ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕ-
ΜΗΣ, Δ/στές]

ΒΑΡΒΑΡΑ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ,

Εφεσείουσα-Αιτήτρια,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΑΓΙΑΣ ΝΑΠΙΑΣ,

Εφεσίβλητου-Καθ' ου η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1528).

*Πειθαρχική ποινή — Διαθεσιμότητα — Αποτελεί προληπτικό διοικη-
τικό μέτρο για διευκόλυνση της περάτωσης πειθαρχικής διαδικα-
σίας και όχι πειθαρχική ποινή — Δεν πρέπει να έχει τιμωρητικό
χαρακτήρα — Δικαστικός έλεγχος — Αρχές που εφαρμόζονται.*

5 *Δημόσιο συμφέρον — Είναι ο μόνος λόγος για να τεθεί ένας υπάλλη-
λος σε διαθεσιμότητα κατά τη διερεύνηση πειθαρχικών παραπτώ-
μάτων — Το διοικητικό όργανο πρέπει να αιτιολογεί ειδικά τους
λόγους δημοσίου συμφέροντος.*

10 *Η εφεσείουσα ήταν υπάλληλος του Συμβουλίου Βελτιώσεως
Αγίας Νάπιας. Εναντίον της καταχωρήθηκε ποινική υπόθεση για
ανέγερση οικοδομής χωρίς άδεια πάνω σε χαλίτικη γη. Για τον
λόγο αυτό τέθηκε σε διαθεσιμότητα από το Συμβούλιο μέχρι την
15 εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης και κάποιας τυχόν πειθαρχικής
υπόθεσης. Κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητάς της αποκόπηκε το
ήμισυ των απολαβών της. Η απόφαση του Συμβουλίου επικυρώθη-
κε από το πρωτόδικο Δικαστήριο.*

Η πρωτόδικη απόφαση εφεσιβλήθηκε για δύο βασικά λόγους:

20 *1. Κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης η σύνθεση του Συμ-
βουλίου ήταν κακή και*

*2. Η επίδικη απόφαση ήταν έκδηλα παράνομη γιατί λήφθηκε
για τιμωρητικούς λόγους, χωρίς να δοθεί η ευκαιρία στην εφε-
σείουσα να ακουστεί.*

25 *Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου επέτρεψε την έφεση
για τον δεύτερο λόγο χωρίς να ασχοληθεί με τον πρώτο λόγο της
έφεσης και αποφάνθηκε ότι:*

1. Έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι η διαθεσιμότητα δεν απο-

τελεί πειθαρχικό μέτρο ή πειθαρχική ποινή και ούτε έχει τιμωρητικό χαρακτήρα αλλά αποτελεί προληπτικό διοικητικό μέτρο για διευκόλυνση της περάτωσης μιας πειθαρχικής διαδικασίας.

2. Ο μόνος λόγος για να τεθεί ένας υπάλληλος σε διαθεσιμότητα είναι το δημόσιο συμφέρον κατά τη διερεύνηση πειθαρχικών αδικημάτων εναντίον του, προς αποφυγή του ενδεχομένου επηρεασμού της ομαλής διεξαγωγής της έρευνας. Οι λόγοι δημοσίου συμφέροντος πρέπει να αιτιολογούνται ειδικά στην απόφαση του διοικητικού οργάνου. Για τον προσδιορισμό του δημοσίου συμφέροντος είναι απαραίτητη η αποκάλυψη της αληθούς φύσης των παραπτώματων ώστε το δημόσιο συμφέρον να εξειδικεύεται με συγκεκριμένα περιστατικά και να προσδιορίζεται με τρόπο που να καθιστά επικτό το δικαστικό του έλεγχο.

3. Από τις συνθήκες με βάση τις οποίες τέθηκε σε διαθεσιμότητα η εφεσείουσα είναι φανερό ότι η επίδικη απόφαση δεν λήφθηκε σαν διοικητικό αλλά σαν τιμωρητικό μέτρο, και γι' αυτό είναι καταφανώς παράνομη.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτρέπεται. Η επίδικη διοικητική απόφαση ακυρώνεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Veis & Others v. Republic (1979) 3 CLR 390

Choraitis v. Republic (1984) 3 CLR 1067

Payiatis v. Republic (1984) 3 CLR 1239

Νικολάου ν. Ε.Δ.Υ. Απόφαση ημερ. 22/10/1992 25

Χαραλαμπίδης ν. Ε.Δ.Υ. Απόφαση ημερ. 8/10/1993.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κούρρης, Δ.) που δόθηκε στις 5 Μαρτίου, 1992 (Προσφυγή αρ. 126/91) με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση του εφεσιβλήτου Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας, ημερομηνίας 31.1.91, να θέσει την εφεσείουσα σε διαθεσιμότητα.

Α. Κουκούνης και Α. Σ. Αγγελίδης, για την εφεσείουσα.

Α. Σταύρου, για τους εφεσιβλήτους. 35

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Χρυσοστομής.

5 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα έφεση η εφεσείουσα προσβάλλει την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, με την οποία επικυρώθηκε η απόφαση του εφεσίβλητου Συμβουλίου Βελτίωσης Αγίας Νάπας, ημερ. 31.1.91, να θέσει την εφεσείουσα σε διαθεσιμότητα.

10 Η εφεσείουσα από τις 19.12.74 είναι υπάλληλος του Συμβουλίου και από την 1.1.75 κατέχει τη θέση Επιθεωρητή-Ταμιά. Επειδή στις 14.12.90 καταχωρήθηκε εναντίον της η ποινική υπόθεση αρ. 12001/90, που αφορά το κτίσιμο ή συμπλήρωση, ή μετατροπή οικοδομής χωρίς άδεια πάνω σε χαλίτικη γη, το Συμβούλιο ασχολήθηκε σε αριθμό συνεδριών για το θέμα αυτό.

15 Στις 31.1.91 το Συμβούλιο συνήλθε και πάλιν, για να ενημερωθεί από τους δικηγόρους του για την ποινική δίωξη της εφεσείουσας και να μελετήσει περαιτέρω το θέμα, ενόψει της τυχόν δικαστικής απόφασης ή του αποτελέσματος της δίκης. Κατά τη συζήτηση του θέματος αυτού
20 αποφάσισε και έθεσε σε διαθεσιμότητα την εφεσείουσα από τις 2.2.91.

Η επίδικη απόφαση έχει ως ακολούθως:

25 "4. Οι κ.κ. Κ. Νικόλα, Σ. Κίρκα και Α. Σαββίδης για τους ανωτέρω αναφερόμενους λόγους και λαμβάνοντας υπόψη την έκρυθμη κατάσταση που δημιουργήθηκε στην κοινότητα (απειλητικά τηλεφωνήματα και υβρεολόγιο προς μέλη του Συμβουλίου από μέρους της κας Περικλέους και του περιβάλλοντός της) υποστήριξαν
30 όπως η κα. Περικλέους τεθεί σε διαθεσιμότητα. Οι κ.κ. Π. Πετεινός και Λ. Ζάκος τάχθηκαν εναντίον του μέρους της διαθεσιμότητας και υποστήριξαν εξέταση του θέματος μετά την εκδίκαση της υπόθεσης από το Δικαστήριο. Ο κ. Π. Πετεινός επίσης ζήτησε όπως μη ληφθεί
35 οποιαδήποτε απόφαση στην παρούσα συνεδρία λόγω της απουσίας του Κοινοτάρχη. Σχετικά με τα ανωτέρω

ο Αν. Γραμματέας επιβεβαίωσε ότι ο κ. Κοινοτάρχης είχε έγκαιρα ειδοποιηθεί γραπτώς για τη σημερινή συνεδρία του Συμβουλίου και για τα προς συζήτηση θέματα στα οποία περιλαμβάνετο και η υπόθεση της κας. Περικλέους.

5

Ο Πρόεδρος, ως επανειλημμένα τόνισε, ανέφερε ξανά ότι το θέμα είναι τοπικό και η εμπλοκή της Κυβέρνησης θα ήταν ανεπιθύμητη. Αναφορικά με την εισήγηση του κ. Πετεινού για αναβολή της συνεδρίας για να παραστεί και ο Κοινοτάρχης η πλειοψηφία των μελών (Κ. Νικόλα, Ε. Κίρκα και Α. Σαββίδης) είπαν ότι ενόσω υπάρχει απαρτία και ο Κοινοτάρχης ειδοποιήθηκε κατάλληλα δεν συμφωνούν με την αναβολή.

10

Ενόψει των ανωτέρω θέσεων των μελών του Συμβουλίου αποφασίζεται πλειοψηφικά (Κ. Νικόλα, Σ. Κίρκα, και Α. Σαββίδης) όπως ακυρωθεί η άδεια της κας Περικλέους από 2.2.1991 μέχρι 5.2.1991 και όπως από 2.2.1991 και μέχρι την εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης και της τυχόν πειθαρχικής υπόθεσης, τεθεί σε διαθεσιμότητα κατά τη διάρκεια της οποίας η κα. Περικλέους θα λαμβάνει το 1/2 των απολαβών της. Αποφασίζεται επίσης όπως ο Βοηθός Γραμματέας κος. Π. Καλλικάς συνεχίσει να εκτελεί καθήκοντα Αναπληρωτή Γραμματέα και όπως από 1.1.1991 λαμβάνει επιπρόσθετα της μισθοδοσίας του, ποσό ύψους £50 το μήνα ως επίδομα ευθύνης."

15

20

25

Το πρωτόδικο Δικαστήριο επικύρωσε την επίδικη πράξη, απορρίπτοντας όλους τους λόγους ακυρότητας που προβλήθηκαν από την εφεσείουσα.

Κατά την ακρόαση της έφεσης αναπτύχθηκαν από μέρους του δικηγόρου της εφεσείουσας δύο βασικά λόγοι. Ο πρώτος αφορούσε τον ισχυρισμό περί κακής σύνθεσης του Συμβουλίου κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης, δεδομένου ότι εκτός από τα κατά νόμο μέλη, παρόντες ήσαν και υπηρεσιακοί παράγοντες· και δεύτερο, πως η απόφαση να τεθεί η εφεσείουσα σε διαθεσιμότητα ήταν έκδηλα παράνο-

30

35

μη, γιατί λήφθηκε για λόγους τιμωρητικούς, χωρίς να της δοθεί η ευκαιρία να ακουστεί.

Δεν κρίνουμε σκόπιμο να ασχοληθούμε με τον πρώτο λόγο της έφεσης, ο οποίος αναπτύχθηκε ενώπιόν μας 5 πολύ εκτεταμένα, γιατί η έφεση μπορεί να αποφασισθεί με βάση το δεύτερο λόγο, με τον οποίο και θα ασχοληθούμε.

Έχει νομολογηθεί πως η διαθεσιμότητα δεν αποτελεί 10 πειθαρχικό μέτρο ή πειθαρχική ποινή και ούτε έχει τιμωρητικό χαρακτήρα, αλλά είναι προληπτικό διοικητικό μέτρο για τη διευκόλυνση της περάτωσης μιας πειθαρχικής διαδικασίας. Συνεπάγεται προσωρινή απομάκρυνση του υπαλλήλου από την ενεργό άσκηση των καθηκόντων του για χρονικό διάστημα που πρέπει να προσδιορίζεται και είναι άσχετη με την πειθαρχική καταλογιστέα υπαιτιότητα 15 του υπαλλήλου και δεν είναι ένδειξη πειθαρχικής ευθύνης ή πειθαρχικής δίωξης. Περαιτέρω, η διαθεσιμότητα δεν θέτει τον υπάλληλο εκτός υπηρεσίας, ούτε μπορεί να ταυτιστεί ή να εξομοιωθεί με οριστική απόλυση ή απώλεια του βαθμού ή της θέσης του, αλλά αναστέλλει προσωρινά τις εξουσίες, προνόμια και άλλα ωφελήματα, τα οποία ο 20 υπάλληλος ανακτά εάν απαλλαγεί ή εάν από την έρευνα δεν αποδειχθεί πειθαρχική υπόθεση εναντίον του. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Veis and Others v. Republic*, (1979) 3 CLR 390, *Choraitis v. Republic* (1984) 3 CLR 1067, *Payiatas v. Republic* (1984) 3 CLR 1239 και *Πολύβιος Νικολάου v. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 692/92, ημερ. 22.10.92 και *Θεόδουλος Χαραλαμπίδης v. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 1090/91, ημερ. 8.10.93).

Το δημόσιο συμφέρον είναι ο μόνος λόγος για το οποίο ένας υπάλληλος μπορεί να τεθεί σε διαθεσιμότητα 30 κατά τη διερεύνηση πειθαρχικών αδικημάτων εναντίον του, προς αποφυγή του ενδεχόμενου επηρεασμού της ομαλής διεξαγωγής της έρευνας. Οι λόγοι δημοσίου συμφέροντος θα πρέπει να αιτιολογούνται ειδικά στην απόφαση του διοικητικού οργάνου. Για τον προσδιορισμό του δημοσίου συμφέροντος, ώστε να τεθεί ένας υπάλληλος σε 35 διαθεσιμότητα κατά τη διάρκεια της εκκρεμοδικίας και μέχρι την τελική εκδίκαση της πειθαρχικής υπόθεσης εναντίον του, είναι απαραίτητη η αποκάλυψη της αληθούς

φύσης των παραπτώματων και των στοιχείων που τα συνθέτουν, ώστε το δημόσιο συμφέρον να εξειδικεύεται με αναφορά σε συγκεκριμένα περιστατικά και να προσδιορίζεται με τρόπο που να καθιστά επικτό το δικαστικό του έλεγχο (βλ. σχετικά, *P. Adamides v. R.* (1982) 3 CLR 343, *Kazamias v. R.* (1982) 3 CLR 239, *Σκαρπάρης ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 263/92, ημερ. 5.3.93, *Π. Νικολάου ν. Ε.Δ.Υ.* (ανωτέρω) και *Θεόδουλος Χαραλαμπίδης ν. Ε.Δ.Υ.*, Υπ. Αρ. 61/93, ημερ. 17.11.93).

Από το πρακτικό της απόφασης γίνεται φανερό πως δεν αποκαλύπτεται απόφαση για διεξαγωγή έρευνας για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα εναντίον της εφεσείουσας. Τουναντίον η διαθεσιμότητα της εφεσείουσας αποφασίσθηκε λόγω της έκρυθμης κατάστασης που δημιουργήθηκε στην κοινότητα από απειλητικά τηλεφωνήματα και υβρεολόγιο προς τα μέλη του Συμβουλίου από μέρους της εφεσείουσας και του περιβάλλοντός της. Πέραν τούτου γίνεται επίσης φανερό πως η απόφαση για τη διαθεσιμότητα λήφθηκε επειδή υπήρχε η ποινική υπόθεση εναντίον της, καθώς επίσης και για την πιθανότητα έναρξης κάποιας πειθαρχικής υπόθεσης εναντίον της, η οποία δεν προσδιορίζεται με οποιοδήποτε τρόπο στο πρακτικό.

Κάτω από τις συνθήκες αυτές, καταλήξαμε στο συμπέρασμα να επιτρέψουμε την έφεση για ένα θεμελιακό λόγο. Η διαθεσιμότητα της εφεσείουσας δεν ασκήθηκε σαν διοικητικό μέτρο, ούτε συναρτήθηκε με οποιαδήποτε διοικητική έρευνα. Απεναντίας γίνεται φανερό από την επίδικη απόφαση, πως η διαθεσιμότητα επιβλήθηκε στην εφεσείουσα σαν τιμωρητικό μέτρο, για ισχυριζόμενη διαγωγή της εκκρεμούσης ποινικής διαδικασίας εναντίον της και για ισχυριζόμενα απειλητικά τηλεφωνήματα.

Κατά συνέπεια,, η επίδικη απόφαση είναι καταφανώς παράνομη και η έφεση επιτρέπεται με έξοδα για ένα δικηγόρο.

Η επίδικη διοικητική απόφαση ακυρώνεται στην ολόκληρά της.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.